

[Udenrigsministeren]

Men ellers har jeg som sagt ingen bemærkninger til det ideologiske. Jeg tror, det meste af det er, hvad vi alle kendte på forhånd.

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Ninn-Hansen, som gav en fremstilling af det historiske forhold mellem venstre og det konservative folkeparti. Jeg er ganske enig med hr. Ninn-Hansen i, at idémæssigt, holdningsmæssigt, ligger venstre og det konservative folkeparti ikke langt fra hinanden. Det er også kommet til udtryk mange gange i de senere år. Jeg blev afæsket et synspunkt vedrørende det konservative folkepartis holdning i øjeblikket. Nu er jeg jo lidt præget af diplomatisk sprogbrug som følge af min stillings karakter, men jeg vil da gerne indrømme, at jeg ligesom mit partis ordfører nogle gange i den senere tid har undret mig over nogle af de udtalelser, der er fremkommet fra det konservative folkepartis side – udtalelser, som har skuffet mig, fordi jeg synes, de harmonerer dårligt med, hvad man kunne forvente af et parti, som samtidig har smykket sig med og vel fortsat ønsker at smykke sig med betegnelsen »borgerlige stemmer, der arbejder«. Men lad det nu ligge. Jeg vil blot give udtryk for en forventning om, at det samarbejde, der i tidens løb har været mellem venstre og det konservative folkeparti, også kan fortsætte under de nuværende parlamentariske forhold, for mange af de opgaver, som vi står over for, må vi have en fælles interesse i at få løst.

Jeg takker hr. Poulsgaard for hans tak til venstre og vil blot sige, at når han stiller spørgsmålet om, hvem der har bildt os ind, at vi ikke kan komme gennem livet uden en psykolog i hånden og en støttepædagog i ryggen, så kunne jeg godt, når jeg har siddet her og lyttet til en række af de indlæg, fremskridtspartiets medlemmer er kommet med, forestille mig, at der i hvert fald var nogle, der havde brug for både en psykolog i hånden og en støttepædagog i baggrunden. Men jeg er ikke engang sikker på, at den indsats vil være tilstrækkelig.

Steen Folke (VS):

Jeg gjorde ikke så forfærdelig meget ud af statsministerens og udenrigsministerens besvarelse af vores forespørgsel i mit hovedindlæg, men ærlig talt: jeg synes ikke, det er

værd at ofre så mange ord på de to taler. Viser de ikke med al ønskelig tydelighed, at det udelukkende er kortsigtede mål, som spiller nogen rolle for regeringens politik?

VS spørger, hvad der er regeringens og regeringspartiernes langsigtede mål for samfundets udvikling, og hvad svarer statsministeren? Ja, han bruger 9/10 af sit indlæg til at tale om de aktuelle problemer og kortsigtede mål, og så tilføjer statsministeren, at løsningen af disse problemer er en forudsætning for samfundets udvikling på længere sigt. Det var stort set, hvad statsministeren havde at sige om målet på lang sigt. Retfærdigvis skal det siges, at statsministeren tilføjede et par flokler om mere demokrati, mere lige vilkår, bedre muligheder for den enkelte og solidaritet. Men hvad er realiteten i regeringens og socialdemokratiets politik? Ja, realiteten er jo, at i forsøget på at løse de akutte økonomiske problemer inden for de rammer, som afstikkes af det kapitalistiske samfund, er regeringen med til at undergrave demokratiet, uddybe uligheden og nedbryde solidariteten.

Jeg vil gerne spørge statsministeren for det første: Er det udtryk for mere demokrati, når staten gang efter gang griber ind i overenskomstsituationen og dikterer lønarbejderne løn- og arbejdsvilkår? Hvordan tror statsministeren det ser ud fra den enkelte lønarbejders synspunkt?

For det andet: Bidrager den såkaldte indkomstpøolitik til større lighed? Vil statsministeren benægte, at essensen i den hidtidige indkomstpøolitik har været at tage fra de fattige og give til de rige? Det er lønindkomsterne, man har beskåret for at forøge profitindkomsterne.

For det tredje: Hvad med solidariteten? Tror statsministeren, at det styrker solidariteten, når fagbevægelsens rolle på arbejdsmarkedet undergraves af statsmagten? Styrker det solidariteten, når et socialdemokratisk-borgerligt flertal vedtager at gøre brugen af fysisk blokade ulovlig, sådan at arbejderne på en arbejdsplads ikke effektivt kan forsvare sig mod f.eks. skruerbrækkeri? Mål og midler hænger sammen, sagde hr. Kjeld Olesen. Jeg er helt enig. Netop derfor venter jeg spændt på statsministerens svar på disse spørgsmål.

Hr. Kjeld Olesen kom med, hvad jeg ærlig talt må kalde de sædvanlige fordømmende